

vil ønske, at jeg kunde faa Uret deri, men det er min Overbevisning — at den Tid for os ikke er saa overmaade fjern, da vi igjen maa komme til at gribe til Vaaben, ikke for at opnaa vor Ret — thi det er et Ord, som ikke mere findes i de europæiske Ordboøger — men ligesom for at forsvare de Stumper, som man i den almindelige Plyndring har ladet os beholde.* Det er noget helt Andet end det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds vilde lægge i Munden paa ham og, ved at gjøre det, ogsaa vilde overføre paa Andre. Af den Slags Udtalelser, her ere fremkomne, saasom naar der er talt om Fredsparti og Krigsparti, skal jeg henholde mig til, hvad den ærede Formand svarede, dengang vedkommende Medlem (N. Hansen) udtalte sig, og jeg skal kun sige, at, naar jeg indtager det Standpunkt, som jeg nu indtager i Spørgsmaal, der angaa Forsvarsvæsenet, saa er det min Overbevisning, at jeg gjør det i Fredens Interesse. Jeg ønsker ingen Krig over vort Fædreland, jeg beder Vorherre bevare os for, at det skal ske, men det er min Overbevisning, at den allerbedste Maade til at undgaa den paa er at vise dem, der have Lust til at angribe os, at vi ikke med det Gode ville lade os kysse til at opgive vor Modstand og Selvstændighed og den Frihed, vi have kjær. Der har længe været Tale om Forstærkningens Indkaldelse, og jeg skal ikke negte, at jeg tillægger de Grunde, som anførtes af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) megen Vægt. Jeg veed godt, at det Hensyn, vi maa tage, er Hensynet til Mandskabets Lary, og jeg veed ogsaa godt, at det Standpunkt, hvorpaa vi her Alle i vort Fædreland staa med Hensyn til Betragtningen af de patriotiske Forhold, gjør, at disse Folk meget nødtigt se denne Indkaldelse, og at man omkring i Landet ser skævt til den, og at det tillige er et Middel til at skade Hærlovens Stilling, naar den engang skal til Revision. Hvad Udgifterne til Forsvarsvæsenet angaar, tror jeg ikke, at Befolkningen vil lægge saamegen Vægt derpaa, naar det ikke stadigt af Sjænderne af vor Hærorden blev foreholdt den, at den er til stor Udgift, hvormod det har mere Betydning med Hensyn til Mandskabet,

thi det er Noget, man mærker overalt. Jeg har ikke med Hensyn til Forstærkningens Indkaldelse lagt saamegen Vægt paa, hvad Hærloven siger; jeg har kun taget Hensyn til de Omstændigheder, hvorunder vi her i Danmark befinde os. Jeg stemte ifjor for at negte Forstærkningens Indkaldelse, men da den 15de Jult kom, fortrød jeg min Afstemning, og denne Forandring tror jeg ogsaa burde have Indflydelse paa flere Andre, men det kan jeg naturligvis ikke sige Noget om. Der er af de Medlemmer, der have talt mod Forstærkningens Indkaldelse, stadig kun talt om Mandskabet, jeg lægger ikke alene Vægt paa Mandskabets Indkaldelse, jeg lægger ogsaa megen Vægt paa Officerernes Dvelfer, hvem disse Afdelinger ere tildelte, Officerer, der ere samlede allevegnefra og her skulle kommandere i Batailloner, som de ikke før have kommanderet. Jeg lægger imidlertid ogsaa Vægt paa, at der er indført et nyt Vaaben, som disse Folk ikke ere indøvede i Brugten af, og et helt nyt Tjenestereglement, som naturligvis endog har mere Betydning for Feltlivet end Brugten af Vaabnene. Hvad Munderingsagerne angaar, vil jeg sige, at jeg tror, at det store Flertal af Udvalget i det Forslag, som det har stillet, er kommet i Modsigelse med Udvalgets Stilling ifjor og de Udtalelser, der kom fra den daværende Ordførers Side. Om mit Forslag om Geværernes Anskaffelse skal jeg kun sige, at jeg havde troet, at de Folk, som ønskede en almen Væbning her i Landet, maatte være meget stemte for mit Forslag; thi en af de første Betingelser for at væbne Folket i stor Udstrækning er, at der er et tilstrækkeligt Antal af Vaaben tilstede.

N. Hansen: Den høitærede Formand fandt ved Slutningen af mit forrige Foredrag at burde gjøre en Bemærkning ligeoverfor den Benværelse, jeg havde brugt, nemlig Udtrykket Krigs- og Fredsparti. Jeg skulde ikke være kommen tilbage hertil, idet jeg fuldstændig slutter mig til, hvad den høitærede Formand udtalte, nemlig, at jeg ikke ved at benævne disse to Partier saaledes har tænkt mig en større eller mindre Fædrelandskjærlighed hos noget af de enkelte Partier.